

forkasteligt, hvad jeg hører fra den gruppe, og jeg har ondt af de mennesker.

De mennesker er jo mennesker, der indeholder nogle ting. Javel, de er kommet langt væk fra arbejdsmarkedet, for de har sådan set aldrig rigtig fået lov til at stifte bekendtskab med det, fordi man har klientgjort dem og har talt i rødt, som jeg talte om før. Man har syntes, at det var synd, hvis folk skulle have lov at bruge nogle af de evner, de har. Så vores syn er bare absolut forskelligt, vil jeg sige til hr. Jørgen Arbo-Bæhr.

Jeg har forstået, hvad hr. Jørgen Arbo-Bæhrs og Enhedslistens holdning er, jeg er bare uenig. Vi er fundamentalt uenige om, hvordan man skal møde de mennesker, som jeg også gerne vil have lov at kalde mine venner, for jeg taler faktisk tit med dem.

Første næstformand (Svend Auken):

Så går vi videre i ordførerrækken, og den næste ordfører er fru Elisabeth Geday.

Elisabeth Geday (RV):

Nu må jeg hellere lige starte min ordførertale med at understrege, at jeg er stand-in for den rigtige ordfører, nemlig hr. Morten Østergaard, som er på tjenesterejse.

Det Radikale Venstre mener, at forslaget her er endnu et eksempel på den grøftegravning mellem dem og os, som vores partileder heldigvis så tydeligt har sagt fra over for. Forslaget cementerer nemlig en opfattelse af, at mennesker med en anden etnisk baggrund end dansk ikke er ligeværdige, ikke fortjener samme vilkår som danske statsborgere og selv bærer det primære ansvar for den ulighed, der eksisterer i det delte Danmark. Og derfor stemmer vi imod forslaget.

Forslaget bryder helt grundlæggende med dansk arbejdsmarkedspolitik. Hvis en kontanthjælpsmodtager ikke selv kan finde et arbejde i 300 timer, så er det hendes egen skyld, så har hun ikke gjort sig fortjent til sin kontanthjælp. De vilkår har vi aldrig budt mennesker på arbejdsløshedsdagpenge, som trods alt er tættere på et job. Og vi ville ikke have stillet de krav til ægteparrene på kontanthjælp, hvis det ikke var, fordi de fleste af dem har en anden etnisk herkomst end dansk.

Flertallet her i Tinget vil altså stille svage borgere over for krav, som stærkere borgere aldrig ville være blevet bedt om at honorere. Og Socialdemokraterne har valgt at sige ingenting. Det synes jeg siger alt om tilstanden i det parti.

Vi ser dog enkelte lyspunkter i forslaget. Først og fremmest er vi glade for den såkaldt ny chance til alle, hvor kommunerne skal vende de sager, der har ligget længe, for at få en aktiv indsats i gang over for den enkelte kontanthjælpsmodtager.

Det Radikale Venstre er dog kritisk over for den bureaukratiske tilskudsmodel, som er en del af forslaget. Vi mener, at det sender et meget uheldigt signal, at de kommuner, der hidtil har klaret indsatsen dårligst, får den største andel af midlerne.

Vi er godt tilfredse med, at der gøres mere, for at unge får en uddannelse, og at uddannelsesvejledningen styrkes, men vi mener, at uddannelsespligten på urimelig vis forskelsbehandler unge på kontanthjælp.

Udvalgsbehandlingen har til vores tilfredsstillelse afklaret, at produktionsskolerne og den forberedende voksenundervisning ikke er berørt af forslaget. Det var der længe usikkerhed om, fordi Beskæftigelsesministeriet og Undervisningsministeriet vist ikke var helt enige om, hvad udlægningen af teksten var.

Kl. 15.35

Det Radikale Venstre mener, at der er et massivt behov for at forbedre integrationsindsatsen, og det behov er bestemt ikke blevet mindre under denne regering. Vi har lagt vægt på at være konstruktive, og stiller derfor her i dag med en række velbegrundede ændringsforslag.

Jeg skal blot lige fremhæve de vigtigste, i et sidste håb om at flertallet vil lytte til en samlet opposition og overveje disse forbedringer.

Når flertallet nu vælger at indføre 300-timersreglen for ægtefæller på kontanthjælp, så foreslår vi, at man i det mindste kan sikre sig, at man ikke på samme tid laver et system, hvor man skal elendig gøre sig for at få ydelser. Jeg skal understrege, at det ikke er mine ord, det er beskæftigelsesministerens. Derfor burde regeringen også kunne støtte vores ændringsforslag, som giver kommunerne mulighed for at dispensere fra 300-timersreglen, hvis den ledige aktivt har forbedret sit arbejdsmarkedsmæssige match.

Hvis ikke flertallet åbner en dispensationsmulighed, så kommer vi med sikkerhed til at høre om mange flere eksempler som det fra Odense, der kom frem for kort siden. 17 ud af 20 sygemeldte kvinder viste sig at være raske, da man undersøgte det nærmere.

Hvis man gennemfører loven her uden vores ændringsforslag, vil desperate kvinder som en sidste udvej være nødt til at sygeliggøre sig for